

ת"פ 5794/03/18 - מדינת ישראל נגד אורי שיפמן

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 5794-03-18 מדינת ישראל נ' שיפמן

לפני
המאשימה
כבוד השופט מיכאל קרשן
מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות כפר סבא
באמצעות עו"ד אוראל צבע רוזנצוויג
נגד
הנאשם
אורי שיפמן
ע"י ב"כ עו"ד בן ציון קבלר

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד בני דורון
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ציון קבלר
החלטה (מתוקנת בהתאם להחלטה מיום 16.6.2019)

1. הנאשם, אורי שיפמן יליד 1962, הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בו הוגבלה התביעה בעתירתה העונשית, בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.1.2018 ברחוב היוצרים 2 בכפר סבא נהג דיראר אבו ג'באר (להלן - "המתלון") במשאית גרר וביקש להיכנס למוסך המצוי במקום. המתלון החל בנסיעה לאחר ואילו הנאשם שנהג אותה עת בג'יפ הגיע ממול ומנע את המשך נסיעתו של המתלון. בין השניים התפתח דין ודברים, ובמסגרת זו ניגש הנאשם אל המשאית ופתח את דלתה. המתלון דחף באמצעות רגלו את הנאשם בבטנו ויצא מן המשאית. או אז נגח הנאשם בשפתו של המתלון.

כתוצאה מתקיפת הנאשם נגרם למתלון חתך בן 1.5 ס"מ בשפה העליונה שהצריך ניתוח ותפירה ובגינו קיבל המתלון חמישה ימי מחלה.

2. במסגרת הסדר הטיעון נתקבל תסקירי מבחן אודות הנאשם. מן התסקירים שהוגשו עולה כי הנאשם, נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים, עובד שנים רבות כעצמאי בתחום היהלומים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא, כקצין. הנאשם מתמודד עם קשיים כלכליים. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות (זולת הרשעה משנת 2011 בגין ביצוע עבודות ללא היתר). הנאשם טען כי המתלון חסם עם משאיתו את הרחוב והפריע לו בדרכו. לדבריו חש מפוחד ומבוהל כתוצאה מכך שהמתלון התקרב אליו ולכן הגיב כפי שהגיב במסגרת האירוע. לדבריו התקופה בה התרחש האירוע הייתה תקופה משברית בחייו והוא סבל גם ממחסור בשעות שינה, באופן שלתפישתו השפיע על התנהגותו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. הוא הביע רצון להתנצל בפני המתלון ולפצותו על הפגיעה (יצוין כי

המתלונן לא היה מעוניין לשוחח עם שירות המבחן). שירות המבחן שילב את הנאשם מחודש פברואר 2019 בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות "קרבה בטוחה". הנאשם מגיע לשיחות הטיפוליות באופן קבוע ונתרם באופן משמעותי מן הטיפול.

נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן להשית בעניינו של הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו מבחן ושל"צ בהיקף 120 שעות. לאור העובדה כי מדובר באדם נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות, והחשש כי הרשעה תפגע בעתידו המקצועי (הוצגו אישורים ממשיים המעידים על כך), המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ הנאשם, עו"ד קבלר, ביקש לבטל את הרשעת הנאשם כפי המלצת שירות המבחן. הסניגור הפנה בטיעוניו לכך שטרם תקף את המתלונן כמתואר בכתב האישום המתוקן, הותקף הנאשם בעצמו על ידי - הוגשה תמונת הנאשם תכופ לאחר האירוע בה נראית בבירור טביעת נעלו של המתלונן על חולצתו של הנאשם (נע/2). לדברי ב"כ הנאשם שולחו פעל בנסיבות אלה באופן אינסטינקטיבי והוא מכה על חטא. מעבר לכך, לא ראוי לדעת הסניגור להכתיים את הנאשם בפלילים והוא הציג נזק קונקרטי בדמות פגיעה ביכולתו לעשות עסקים במדינות זרות. הוגשה פסיקה (נע/1).

הנאשם הדגיש כי ניסה להתפייס עם המתלונן, הודה שכשל והביע צער על כך. הנאשם הסביר כי אדם בעל הרשעות פליליות אינו יכול להיות חבר בבורסת היהלומים ואינו יכול לקבל קו אשראי מהבנקים (עניין הכרחי במסגרת עבודתו).

4. ב"כ המאשימה, עו"ד אוראל צבע-רוזנצוויג, עמדה בטיעוניה על חומרת העבירה שביצע הנאשם וטענה כי החשש שהביע הנאשם מהשלכות הרשעתו - לא הוכח. על כן עתרה המאשימה להותיר הרשעת הנאשם על כנה. אף המאשימה הגישה פסיקה (תע/1).

דיון והכרעה

5. אקדים ואומר כי במסגרת הדיון בקשה המאשימה לטעון גם לעונש. אלא, שכפי שהסברתי בת"פ 51799-12-10 (כ"ס) **מדינת ישראל נ' זיגדון** (19.3.2013), קודם הדיון בנוגע לאפשרות להימנע מהרשעת נאשם למלאכת גזר הדין, המחייבת קביעת מתחם העונש ההולם. מסיבה זו הוריתי לצדדים לטעון בשלב זה בסוגיית ביטול ההרשעה בלבד.

6. הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל הרחב על-פיו מקום שהוכחה אשמתו של נאשם בגיר יש להרשיעו בדיון. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

7. יחד עם זאת ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה מוסמך בית המשפט לסטות מהכלל הרגיל, ולהימנע מהרשעתו של נאשם. על סוגיה זו עמד בית המשפט העליון, למשל, בע"פ 9893/06 אלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007), פסקאות 10-11:

"10. מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב מהן; יש להתחשב בזהותו של עובר העבירה ובמעמדו בציבור, ולבחון באיזו מידה זהותו משפיעה על עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית; יש לשקול במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות הענין הספציפי.

11. מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדיון."

8. נחה דעתי כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דן גובר השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, על האינטרס הציבורי הכללי.

9. הנאשם איבד עשתונותו במסגרת ויכוח בין נהגים על זכות השימוש בדרך ובמסגרת זו תקף את זולתו וגרם לו לחבלה. למרבה הצער ניתן לשייך מעשה זה לתופעה רחבה יותר של התנהגויות פסולות בין עוברי הדרך בישראל. ברם, בנסיבות בהן היה זה דווקא המתלונן שחבל ראשון בנאשם (על ידי כך שבעט בבטנו) - אי אפשר לומר שהעבירה שביצע הנאשם היא מן הסוג שא-פריורי מונע אי-הרשעה.

10. לפניי אדם נורמטיבי כבן 53. הכשל שכשל הנאשם הוא כשל נקודתי בודד. הסבירות שיהיה מעורב בפלילים בעתיד - אינה גבוהה. ביצוע העבירה אינו משקף דפוס התנהגות כרוני. הנאשם מתחרט חרטה שלמה על מעשיו. הוא נרתם לטיפול בגורמים שהביאוהו לפעול כפי שפעל. שירות המבחן סבור כי הוא בר שיקום.

11. בניגוד לסברת המאשימה, הנאשם בהחלט הציג פגיעה קונקרטית אפשרית להרשעתו בדיון. הנאשם הוא יהלומן. עסקאות לממכר יהלומים הן לחם חוקו. הגורמים הבינלאומיים המסדירים את הסחר ביהלומים אינם מאפשרים לשחקנים בזירה זו להיות בעלי עבר פלילי. לשירות המבחן אף הוצגו אישורים על כך.

12. במצב דברים זה הוכח להנחת דעתי יחס בלתי סביר בין התועלת הציבורית הטמונה בהרשעת הנאשם לבין צרכיו ונתוניו הפרטניים. החלטתי אפוא לבטל את הרשעת הנאשם בעבירה בה הודה לפניי.

אני מחייב את הנאשם במבחן למשך שנה ובשל"צ בהיקף של 120 שעות, כפי המלצת שירות המבחן ובהתאם לתוכנית שהכין. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יבצע צו המבחן או את השל"צ, ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט, להרשיעו בשנית ולגזור עליו עונש.

הנאשם יפצה את נפגע העבירה ע"ת/2 בסכום של 5,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט תוך 60 יום, ויועבר לנפגע העבירה באמצעות פרטים שתספק המאשימה במזכירות עוד היום. המאשימה תידע את נפגע העבירה כי נפסק פיצוי לזכותו.

5129371

54678313 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, במעמד הצדדים.